

Предмет бр. 116-02-00082/2013-02.

На основу члана 25. став 3, а у вези са чланом 24. Закона о мирном решавању радних спорова ("Службени гласник РС", бр. 125/2004 и 104/2009), Живко Кулић, миритељ у поступку мирног решавања колективног радног спора између Градске управе града Зрењанина, као послодавца (у даљем тексту: Послодавац), и Независног синдиката Градске управе града Зрењанина, као и Синдикалне организације Градске управе града Зрењанина (у даљем тексту: Репрезентативни синдикати), насталог поводом захтева Репрезентативних синдиката за отпочињање поступка колективних преговора ради закључивања колективног уговора код Послодавца (у даљем тексту: Колективни уговор), по окончању поступка мирена и утврђивању чињеничног стања, дана 10. децембра 2013. године, доноси

ПРЕПОРУКУ
о начину решавања колективног радног спора

ПРЕПОРУЧУЈЕ СЕ странама у спору да спорна питања реше на следећи начин, и то:

1) да наставе започете преговоре о уређивању међусобних односа и закључивању колективног уговора код Послодавца и да настоје да их окончају најкасније до 15. јануара 2014. године;

2) да питања о којима је постигнут компромис сматрају усаглашеним, како се о њима не би стално изнова расправљало и како би се у наставку преговора пажња усредредила само на питања о којима још увек нису пронађена решења прихватљива за обе преговарачке стране;

2) да, сагласно одредби члана 26. став 2. Закона о мирном решавању радних спорова, а у случају прихватања ове препоруке, закључе посебан споразум о начину решавања насталог спора, као и да својим даљим радњама и активностима допринесу несметаном одвијању процеса рада код Послодавца.

Образложење

Поступак мирног решавања предметног спора покренут је на предлог Репрезентативних синдиката код Послодавца. Друга страна у спору сагласила се с предлогом да се спорна питања покушају решити мирним путем, у складу са Законом о мирном решавању радних спорова. Током поступка одржане су четири расправе и више одвојених разговора с представницима страна у спору, у циљу изналажења праведних и одрживих решења за окончање поступка.

Представници и једне и друге стране у спору одговорно су се односили према својим обавезама у поступку. Током целог поступка демонстрирали су највиши ниво лојалности страни коју заступају. Истовремено, исказивали су одређено разумевање и за аргументе друге стране у спору, што је довело до усаглашавања ставова о већини спорних питања. И поред тога, мањи број питања, односно предложених решења о могућим одредбама Колективног уговора није усаглашен.

Време је пролазило, а преговори су се споро одвијали. У почетку због годишњих одмора, а касније због наводне заузетости одређених челника послодавачке стране.

Захваљујући томе, одржавање пете расправе било је готово немогуће. Ни после бројних покушаја везаних за одређивање термина за њено одржавање ништа се није променило. Представници Послодавца стално су били "заузети", из чега се могао извући закључак да им није много стало до успешног окончања поступка. У међувремену, протекло је више месеци у узалудном чекању. Битно су нарушени и законски рокови за окончање поступка. Због свега тога, било је крајње време да се поступак најзад оконча.

У међувремену, најављено је и скорије доношење закона којим ће се, на нов и савременији начин, ближе уредити права, обавезе, одговорности, звања, правила напредовања и друга питања значајна за положај запослених у општинским и градским органима, службама и организацијама. Та околност допринела је додатном успоравању преговарачког процеса. На њу су посебно указивали представници Послодавца, истичући да је целисходније да се сачека доношење таквог закона, па да се након тога приступи темељнијим преговорима везаним за закључивање Колективног уговора.

Због свега реченог, а посебно због претераног одуговлачења преговора, Миритељ је био принуђен да одустане од даљег вођења поступка, и да, сагласно одредби члана 25. став 3. Закона о мирном решавању радних спорова, сам донесе Препоруку.

При доношењу Препоруке водило се рачуна о свим релевантним чињеницама, а нарочито о томе да је поступак трајао више месеци и да нису постојале потребне претпоставке за његово даље вођење. Осим тога, временом је постајало све јасније да послодавачка страна није довољно заинтересована за његово успешно окончање. Између осталог, и због тога што се очекују велике промене законских прописа у делу који се односи на положај запослених у органима локалне самоуправе и територијалне аутономије у Републици Србији. При таквом стању ствари, Миритељ је био принуђен да оконча поступак мирног решавања предметног спора и да сам донесе Препоруку.

Поступак мирног решавања колективног радног спора вођен је и окончан на начин и по поступку утврђеним Законом о мирном решавању радних спорова.

Из наведених разлога, Миритељ је донео овакву препоруку.

Достављено: Странама у спору и Агенцији за мирно решавање радних спорова.

Миритељ
Живко Кулић

